

DEBRECZENI PROTESTÁNS LAP

EGYHÁZI ÉS ISKOLAI HETI KÖZLÖNY.

FŐSZERKESZTŐ: Dr. KUN BÉLA. FELELŐS SZERKESZTŐ: ERDŐS KÁROLY.

Megjelenik hetenként egyszer, szombaton. ~
~ Előfizetési ár: egész évre 28 korona, fél-
~ évre 14 korona. ~ Egyes szám ára 60 fillér. ~

~ Szerkesztőség és kiadóhivatal: Debreczen, Kollégium:
ide kell küldeni a lap szellemi és anyagi ügyeire vonatkozó
minden közleményt, előfizetést, reklamációt és hirdetési díjat.

Munka előtt.

Bodnár Zsigmondnak, a talán fajtánkból való volta miatt nem eléggé méltányolt tudósnak nagyon figyelemre méltó elmélete szerint az egymással ellentétes eszmeáramlatok szabják meg az emberiség fejlődésének irányát. Ebben az elméletben bizonyára van legalább is annyi igazság, mint Marx híres történelmi materializmusában, amely szerint mindennek, ami történik, gazdasági oka van. És épen azért, mert valónak tartom az egymással küzdő ellentétes eszmeáramlatok váltakozó uralmát, őszintén bízom abban, hogy nemzeti, társadalmi és kulturális életünk most forduló ponthoz jutott s már jelenségeit is látom annak, hogy belejutottunk egy új eszme-kullámba: a mindent lenyűgöző materializmus helyét az eszményekért küzdés némileg visszaeső, de egészben szebb korszaka fogja felváltani.

Nem képezem Chanteclairenek magamat, de azt hiszem, nem tévedek, mikor ez új hajnal hasadására hívom fel a figyelmet. Mi gyarló, gyöngé emberek, nem előhívói, csak meglátói és üdvözlői lehetünk az új világosságnak, ám aki megpillantja a derengő hajnal rózsaujját, jól teszi, ha szól embertársainak: Ne álmélkodjatok a nyugati égbolt peremére irányított szemekkel, onnan várva a fényt, ahol a nap lement, — forduljanak keletnek, mert a világosság onnan árad rájuk. Azt hiszem, nagy és súlyos tévedésektől, komoly és válságos gyötrődésektől, sőt helyre nem hozható károkozásoktól kiméli meg embertársait, különösen pedig a lelkek fejlődésének iránymutatóit, a tanítással foglalkoztatókat az, aki idejében megmondja nekik, hogy az eddig uralkodott eszmeáramlatnak hiába akarnak szolgálni, mert munkájuk haszontalan leszen és csak az gyönyörködhetik verejtékének gyümölcsében, aki megérti a kor intő szózatát: az emberek kiábrándultak a durva anyagiságból és ismét a *szép és jó* nemes eszményei szolgálatában akarnak élni.

Sajnos, az utóbbi időben iskoláink is, melyek természetük szerint az idealizmus utolsó várai volnának hivatva lenni, nagy mértékben meghódoltak az anyagelvűségnek. De épen ez a legnagyobb bizonyága az eddigi eszmeáramlat túlfellettségének s önmagát túlélttségének. Mikor a hódító betette lábát az utolsó fellegvárba is, vagy a korlátlan uralom vár reá, vagy a visszavonulás. Úgy vélem, a materialista világnézet korlátlan uralmát senki sem hiszi, — elkerülhetetlen a reakció.

Ennek a reakciónak üdvös és helyes irányú vezetésére két tényező van hivatva: az egyház és az iskola. Az egyház, mely az emberek egyenlő istenfiúságának s minden embertestvérünk iránt köteles szeretetnek magasztos tanítását tette a maga alapjává: és az iskola, mely a tudás ki nem mérhető végtelenségének felmutatásával örökös munkakedvre és józan szerénységre oktat.

Az iskola, ha nem csak mutatóra való ismeretekre, hanem alapos tudásra nevel, nem hitetheti tanítványaival, hogy az ember a kiszabott munkaóráknak úgy ahogy eltöltésével megszerezheti a teljes boldogságot és korlátlan urává lehet a maga sorsának, hanem meggyőzi őket a nagyszerű igazságról, hogy a kenyeret csak orcánknak igaz verejtékével ehetjük s hogy a legbuzgóbb igyekezet mellett is telve maradunk számos gyarlósággal, melytől megszabadulásunkat önmagunk erejétől sohasem remélhetjük. Az iskola, ha komolyan tanít, nem növelheti az emberi gögöt, a kevés munkával nagy jólétre vágyást, az erőszakosságot, a faj- és osztálygyűlöletet, a külső hatalomra s mások leigázására törekvést, — hanem szerénységre, munkára, szelídségre, szeretetre és alázatosságra nevel, vagyis mindannak ellenkezőjére, amit a legutóbbi idők új evangéliomának képzeltek, tehát mindarra, amit a Jézus Krisztus evangélioma tanít.

Halljátok meg ezt mindnyájan, iskolákban munkálkodó atyámfiai, azok is, akik eddig is

így értettetek és azok is, akik eddig más úton jártatok.

És legyen közöttünk minden bölcsesség kezdete: az Úrnak félelme.

Kun Béla.

Egyház

Egy nagyfontosságú elvi határozat.

Az egyházkerületi rendkívüli bizottság általános követendő elvként ajánlja az egyházközségek figyelmébe, hogy a lelkészi és tanítói javadalmazásokat a különböző állami fizeték-kiegészítések előtti állapot szerint szolgáltatassák ki, természetesen az egyház részéről azóta adott javadalomemelések épségben hagyásával; különösen pedig törekedjenek arra, hogy úgy a lelkészek, mint a tanítók a föld és terményjavadalmaknak újra élvezetében léphessenek; végül tisztán állami fizeték-kiegészítésre alapított tanítói állások javadalmát, a mostani válságos idők lezárultáig, az egyházközségek a maguk terhére előlegezzék. (368—1919. sz. egyh.-ker. határozat.)

Iskola

Tanévnyitó imádság.

A mi segedelünk legyen az Úrtól! Ámen.

Szent Isten, jóságos mennyei Atyánk! A Te örökkévaló lételed és tökéletes lényed csodálattal tölti el és imádságra buzdítja szívünket-lelkünket. A múlt idők változásai és a véges világ forgandósága közepett álmélkodással szemléljük változhatatlan hűségedet és szüntelenül tapasztaljuk végtelen kegyelmedet. Bizonyára, még ha angyalok nyelvén tudnánk is szólni, akkor sem bírnók kifejezni: mely igen kikutathatatlanok ítéleteid és mily kinyomozhatatlanok útaid!

Szentségednek és jóságodnak tündöklő bizonyosságait láttatod főképen a lelki világban, örök akaratod kinyilatkoztatása által, melyet szent Fiaid evangéliomában tártál föl a bűnös emberiség előtt, hogy semmi kárhoztatás ne érje azokat, akik igaz hittel Hozzád megtérnek és idevezítő Urunk példája szerint élnek.

A természeti és lelki világban nyilvánvaló eme kifogyhatatlan irgalmasságodért dicsőítésre buzdul szívünk és szánk, s nagy nevedet áldva magasztaljuk mindörökké!

Hálaadással járulunk szent színed elé közelebből azért a jóságos gondviselésedért, mellyel minket testestől-lelkestől a mi hűséges Megváltónknak, a Jézus Krisztusnak tulajdonaiul választottál és az ő ártatlan életének hatalmából megszabadítottál, amely idevezítő kegyelmednek bizonyosságául oly nagy szeretettel örködöl felettünk, hogy akaratod nélkül még csak egy hajszál sem eshetik le fejünkről, sőt inkább ez élet színterén minden változás és jelenség javunkra és boldogságunkra válik.

Hisszük, hogy javunkra és boldogságunkra válik

az a rengeteg viszontagság is, amit a közelmúltban a Te igazságos ítéletedből reánk mérni szükségesnek tartottál. Sőt miamagunk is szükségesnek ismerjük el atyai fegyelmezésedet, mellyel úgy bánsz velünk, mint gyermekeiddel, valahányszor a kísértések sikamlós útain megtántorodunk és evangéliomod világosságának, melegének, áldásának, erejének megbecsülése helyett a bűn sötétségének, ridegségének, átkának és kárhoztatásának meredélyes szirtjein bolyongunk.

Mily gyarlók és tehetetlenek is az emberek a Te segedelmed nélkül. Mily szármalmas és siralmas az egész földi lét, ha szent Lelked vigasztalását és vezető kegyelmét megvonod tőlünk. Mily hirtelen hálójába keríti a vigyázatlanokat a gonosz, mely ragadozó oroszlánként jár szerte-széjjel, keresvén, hogy kit nyeljen el. De a mi tökéletes bizodalomunk, napunk és paizsunk Te voltál és Te vagy szent Isten, jóságos mennyei Atyánk, aki mindenható segedelmeddel mindidáig mellettünk valál, vigasztaló kegyelmeddel gyámolítottál és a sötétség rettetgetései közepett épségben megoltalmaztál.

Igen; úgy van. Egyedül csak Te őriztél és tartottál meg minket ezzel a közelből és távolból ide seregelt tanuló ifjúsággal együtt, amely földi és mennyei hazánk diága örökségének védelmére szentelt élete minden vágyával, eszményekért dobogó szíve nemes érzelmeivel, előre törekvő lelke szárnyaló buzgóságával és szent hivatása kötelező fogadalmával megjelent itt, trónod előtt, hogy leborúlva hálát rebegjen jótéteményeidért és csodálatos cselekedeteidért.

Hallgasd meg, kérünk, kegyelmesen ezt a mi őszinte szívből eredő hálaadásunkat és tisztességtételünk találon kedves fogadtatásra Teelötted.

Viszont gyermeki bizodalommal, szeretettel és reménységgel fohászunk Hozzád szent Isten, jóságos mennyei Atyánk a Te vigasztaló, tanító és vezérő Lelkednek velünk való bőséges közöletéséért. Töltsd ki reánk kettős mértékben Lelkednek ihletét, hogy a mi ifjaink látásokat lássanak és a mi öregeink álmokat álmodozzanak, a Te szolgálóid pedig profétájanak azokról a csodákról és jelenésekről, amelyek epedve várt megvalósulásának már a gondolatára is mindnyájunk szíve összedobban, lelkünk szárnyakat ölt és szánk hozsánákat énekel a Te dicsőségedre.

Áraszd ki Lelkednek megvilágosító és újjászülő erejét a mi elménkbe és tagjainkba, hogy megismerjük, megértsük, teljesítsük akaratodat s Hozzád, Atyánkhoz méltó és hozzánk, gyermekeidhez illő életünkkel betölthessük hivatásunkat. Evégből gondviselő jóságoddal távoztasd el tőlünk a sötétség és bűn mindennemű kísértéseit; az önzés, a gyűlölködés, az irigység és bosszúállás gyötrő érzéseit, melyek a lelkeket oda juttatják a gyehennára; de annál inkább plántáld be szívünkbe a békesség, a türelem, a megbocsátás és szeretet erényeit; oltsd be bensőnkbe, hogy kiirthatatlanul természetünkkel váljék, a szentségre, igazságra, jóságra és tökéletességre igyekezés vágyát, hogy gyorsak legyünk a Te dolgaidra, késedelmesek a világ hiábavalóságára és készségesek, buzgók a közboldogság munkálására.

Világoltasd a hit és tudomány fénylő szövetségét nemzetünk ifjúsága előtt, hogy felettébb gyönyörködjenek a Te bizonyosságaidnak útjában, evangéliomod üdvös ígéreteiben és a romolhatatlan szellemi kincsek gyűjtésében, sem mint a földi romlandó javak szerzésében és a hivalkodás keresésében. Temagad oktasd és igazgasd a mi ifjainkat Lelked által, hogy az igaz hitben állhatatosan megmaradjanak, a közhasznú ismeretekben gyarapodjanak, feddhetetlenül éljenek s a rájuk váró

feladatok hű elvégzésében és az általa elibök tűzött szent cél elérésében lankadatlanul buzgólkodjanak.

Tartsd fenn, növeljed és szilárdítsd közöttünk s mind az egész földön a Te anyaszentegyházadat; építsd meg, védelmezd meg sok ostromot kiállott kőfalait; engedj békességes üdvös munkálkodást hivatásos szolgálóknak, adj lelki javakban bővülést egyen-egyen mindazoknak, kik földi-mennyei boldogságukat hűséges bizodalommal Tőled kéri és várják idvezítő Urunk szent nevében.

Oh népek Istene, jóságos mennyei Atyánk! Felévtized óta szakadatlanul fájdalmasan érezhető sújtó karod igazságos büntetése hazánkon, nemzetünkön, intézményeinken, tűzhelyeinken, halmainkon, rónáinkon, nagyjainkon, kicsinyeinken egyaránt. Méltók valánk haragodra, mert önnön saját lelkiismeretünk is vádol bennünket, hogy minden parancsolatod ellen súlyosan vétkeztünk és azoknak csak egyikét is soha meg nem tartottuk, sőt még mindig hajlandók vagyunk minden gonoszra: mindazonáltal esedezve kérünk: jövel Szentlelkeddel! Eleveníts meg, állíts helyre minket, mutasd meg nekünk szabadító kegyelmedet. Oly sok küzdés és bűnhődés után, örvény s hullám közül, segéld révpart-hoz szomorú hazánk habként hanyatott hajóját s ragyogtassad nemzetünk felett — miként a boldog időkben — a békesség és dicsőség verőfényes napját, irgalmasságodból, a mi idvezítő Urunk váltáságerdeméért. Ámen.

Úri imádság.

Áldó fohász:

Isten, akinél vagyon a békességnek kikutathatatlan mélysége, a szeretetnek kimondhatatlan tengere, az áldások forrása és a kegyelmesség tárháza; Aki békességet küldesz azokra, akik azt befogadják: nyisd meg, kérünk, e napon számunkra a Te szereteted tengerét és kegyelmed gazdagságából s jóságod méz édes forrásainak hullámaiból nyújts üdülést minékünk. Cselekedjed, hogy legyünk a megnyugvás gyermekei és a békesség örökösei. Gyújtsd lángra bennünk szereteted tűzét, plántáld szívünkbe a Te félelmedet; hatalmaddal gyámolítsad gyengeségünket; fűzz minket szorosan Magadhoz és felebarátainkhoz az egység erős és felbonthatlan kötelékével. Ámen. (A Kelemen-féle szír liturgiából.)

Erdős Károly.

Kortünetek.

A debreczeni egyház új papjának már is lehet Révész Imrét tekinteni. A presbiterium egyhangú határozattal állást foglalt a meghívása mellett s alig hihető, hogy a szép kezdet ne ilyen szépen végződjék. Valaki azonban azt kérdezi tőlünk, hogy előző számunkban az illusztris jelöltnek miért csak a nagyapjáról emlékeztünk meg, miért nem az apjáról is, aki pedig ugyan csak méltó disze magyar református egyházunknak. Könnyű a magyarázat: dr. Révész Kálmán püspök — Istennek hála — friss erőben élő büszkeségünk nekünk pedig nem szokásunk-élőkről dicsérő beszédet mondani. Egyébként pedig örömmel jegyezzük fel, hogy ebben a megfordítottan arisztokratikus világban ime még egy olyan, a maga érdeme szerint magasra kiemelkedő egyéniségnél is, mint ifjabb dr. Révész Imre, szívesen megemlékeznek arról, hogy nemcsak a meghalt nagyapja, de az élő édes apja is nagy ajánlólevél.

Azért, hogy ismeretlen a neve, lehet valaki nagyon kitűnő, képzett, jólelkű és nagyrahatott ember.

Kivált pedig ha az illető még fiatal is, tehát ideje sem volt a nevét ismertté emelni. Azok a debreczeni segédlelkész atyánkfiai, kiknek az érdekében egyes túlbuzgó híveik idő előtt harcolni kezdettek, nem érezhetik magukat megbántva amiatt, mert a nevüket ismeretlennek mondtuk, sőt elégánsul bebizonyították azt is, hogy a kritikánk ő rájuk nem vonatkozik. Mert — amint halljuk — az érdekükben megindított mozgalmat, mihelyt érte-ültek róla, siettek leszerelni. Így van ez jól: kapja meg ki-ki a magáét s mi nekünk lesz a legnagyobb öröm, ha például egy évtized múlva őket mint már nagyon is jól ismert nevű s érdemekben gazdag jelölteket üdvözölhetjük az (addigra bizonyára szaporodó) debreczeni paróchiák valamelyikén.

Halottaink.

Koroknay István, nyug. református lelkész, életének 55-ik évében, augusztus hó 24-én visszaadta lelkét Teremtőjének. A megboldogult előbb a nevetlenfalui, majd a feketepataki egyházakban szolgálta hűséggel az Urat. Nyugdíjaztatása után Szatmárnémetiben telepedett meg és ott élt hosszas szenvedés után bekövetkezett haláláig. Özveggyet és hat kiskorú árvát hagyott maga után.

Ifj. Vincze Lajos nábrádi lelképásztor, életének 30. évében, augusztus hó 30. napján rövid, súlyos szenvedés után elhunyt. A korán elhunyt tehetséges, hivatásos, buzgó és szép jövővel biztató lelkészársunk családjának büszke-ége, reménysége volt. Özvegye, szülei, testvérei, nagyanyja és rokonsága gyászolja, akiknek fájdalmában őszinte részvételt osztakozunk.

Csicseri id. Ormós István eperjeskei ny. lelkész, egyházmegyei tanácsbíró, Szabolcs vármegyei törvényhatósági bizottsági v. tag áldásos életének 57., boldog házasságának 22. évében augusztus hó 11-én délelőtt 10 órakor, öt évi hosszas kínos betegség után elhunyt. A hű férjet, gondos családapát, jó pásztorát özvegye, négy gyermeke, édes anyja, volt gyülekezete s nagyszámú rokonsága gyászolja.

Fogarassy Pál orvosnövendék, Fogarassy Bálint ágyai lelképásztorársunk kiválóan derék és reményteljes fia, augusztus hó 15-én hosszas szenvedés után elhunyt. A boldogúthan Balogh Ambrus sarkadi lelkész, ny. esperes unokáját vesztette el. Úgy a megszorodott szülőknek, nagyszülőknek és testvéreknek, mint a kiterjedt rokonságnak adjon vigasztalást a kegyelmes Isten.

Legyen áldott emlékezetök!

Különfélék.

Zsinat. *Holbán* román tábornok budapesti katonai kormányzó parancsnok engedélye alapján a zsinat harmadik ülészaká (mintegy 3 napra) Budapesten, a reformátusok székházában 1919 október 2-án (másodikán) délelőtt 10 (tiz) órakor nyílik meg s ott a tagok, külön meghívó vétele nélkül is jelenjenek meg. A netalán akadályozott rendes tagok levélben is, sürgönyileg is azonnal értesítsék saját püspöküket. A sürgöny ennyi legyen: „Póttagot kér x.” A vasuti kedvezményes jegyet, ha ilyenek lesznek, dr. Benedek Zsolt zsinati gazda úr küldi meg. Pontos megjelenést kér, kiváló tisztelettel, Debreczen, 1919 augusztus 16-án, a zsinat elnöksége Dr. Baltazar Dezső püspök, lelkészi elnök, Gróf Degenfeld József főgondnok, világi elnök.

A debreczeni egyház presbiteriuma folyó hó 7-én délelőtt tartott gyűlésén egyhangulag elhatározta, hogy b. e. Zih Sándor utódául az Arpádtéri parókiára dr. Révész Imre kolozsvári theologiai akad. tanárt hívja meg. Reméljük, hogy a Mindenható áldásával fogja koronázni az egyetértéssel hozott határozatot azért is, mert a meghívandó lelkész apjának és nagyapjának el-évülhetetlen érdemei kezességét nyújtanak a fiú, illetőleg unoka felől, aztán azért is, mert dr. Révész Imre eddigi munkásságával, képzettségével és tehetségével már is méltónak mutatta magát arra, hogy a debreczeni egyház kathedráját betöltse. A presbiterium egyhangú határozata zálog arra, hogy az egyházközségi gyűlés hasonlóképen a meghívás mellett fog állást foglalni.

Lelkészmeghívás. Mint haljuk, a nagykállói gyülekezet boldog emlékezetű id. Görömbei Péter közep-szabolcsi esperes lelkészutódául hozza minden tekintetben méltó fiát, ifj. Görömbei Péter mándoki lelkészt, a felsőszabolcsi egyházmegye esperesét hívta meg. A fényes tehetségű, igazi hivatásos lelképásztor és böles egyházi vezérférfiú egyértelmű meghívásához szívből gratulálunk és a nagyérdemű apa kitűnő fiának őszintén kívánunk az új munkakörben is Istentől kegyelmet, áldást, a köz részéről pedig erkölcsi méltánylást. Ad multos annos.

A máramarosszigeti református lyceum jogakadémiájának évkönyve az 1918—19. tanévről az első hét lapon a Lyceum egészére vonatkozó adatokat és gondnoki jelentést közöl. Meghatottan olvassuk ebből a távoli testvérintézetnek sok forgatagon átment történetét és méltó elismeréssel honoráljuk azokat a hű kollégákat, kik hivatásuk mezején per varios casus et tot discrimina rerum megállottak. A jogakadémiának az I. félében 159, a II. félében 90 beiratkozott hallgatója volt. Az év folyamán I. alapvizsgára állott 63, II-ra 61, III-ra 53 joghallgató. Jogtudományi államvizsgát tettek ketten: államtudományi államvizsgát 34-en. Százados iskolánknak ez a tagozata az ötvenedik és így felszázados jubileumi tanév küszöbén áll; gondoljunk reá ez alkalomból méltóképpen és kötelességszerűen.

Lelkészcserézés. A bihartordai egyház a Vértessy Móric lelkésze elhunytával megüresedett lelkészi állásra Ferenczy Károly debreczeni segédlelkész, volt kollégiumi szónokot választotta meg. Érdekes, hogy a jeles képzettségű, tehetséges ifjú lelkészt éppen abból a kápláni hajlékból hívták el Bihartordára, amelyikből annak idején az elődjét, Legyen áldott az Úr szolgálatában végzendő munkája!

A nagyszabeni román kormányzótanács belügyi osztálya 8943—1919. szám alatt a következő látat küldötte az erdélyi református egyházkerület igazgatótanácsához: „1533—1919. számú előterjesztésükre sziveskedjenek tudomásul venni, hogy az ügyet megvizsgálván, intézkedtünk az iránt, hogy a „Hymnus“-nak mint vallásos himnusnak éneklése vallásos és kulturális ünnepélyek alkalmával jövőben ne legyen eltűntve. Nagyszabeni, 1919 július 28. Az ügyosztály főnök helyett: Delen, ügyoszt. tanácsos. Dr. Sourea, osztálytanácsos“.

A kollégium tanévnyitó istentisztelete folyó hó 10-én délelőtt 9 órakor volt a Nagytemplomban, ahova Dr. Baltazár Dezső püspök és Gróf Degenfeld József főgondnok jelenléte mellett nagy számban sereglettek egybe a kollégium tagozatainak tanárai és tanítványai a szülékekkel együtt. Az imádságot, amely lapunk Iskola rovatában van közölve, Erdős Károly lelkészképzőinté-

zeti tanár mondotta. Előzőleg gyülekezet a 37. dicséretet, befejezésül pedig a 179. dics. 10. versét énekelte.

A cseh evangélikus gyülekezetek képviselői 1918 december 17. és 18. napjain Prágában egyetemes gyűlést tartottak, amelyen 121 egyház — az összes egyháznak több, mint háromnegyed része — képviseltette magát. Az ágostai és helvét hitvallást tartó gyülekezetek „Evangelische Brüderkirche“ néven egybeolvadtak, kimondották a bécsi Oberkirchenrat-tól való elszakadást, választottak egy zsinati választmányt (Synodal-Ausschuszt), amely egyelőre az új egyháznak legfelsőbb hatósága. A megnyitó predikációt egy világi férfiú tartotta s a lelkeseknek a címeit eltörölték. A német Gusztáv-Adolf egyesülettel való kapcsolatot megszüntették s helyébe egy cseh Jeromos-egyesületet óhajtanak létesíteni.

Választások. Zsinati pótképviselővé, a meghalt Magyary Miklós helyére Pappszász Lajos egyházmegyei tanácsbíró, egyházkerületi tanárképviselőkké pedig a hódmezővásárhelyi gimnázium részéről D. Nagy Sándor, a kisújszállási gimnáziumból Csatóry Endre választottak. Üdvözöljük őket.

Helyreigazítás. Lapunk 36. számában a 191. lap jobb hasábján a 9—11. sorok így javítandók: miért volna a tettes kézrekerítése a református egyház becsületének kérdése?

Szerkesztői üzenetek.

K. I. Mátészalka. Az értesítést későn kaptuk meg, amikor már nem lehetett intézkedni. Különben sem származik belőle semmi baj, legfeljebb egy kis kiadás.

B. J. Sz—i. Megkaptam, köszönöm s továbbra is kérem.

K. Gy. K—r. Mivel a témát, amikor szönyegen volt, ebből a szempontból is megvitatták, tisztán szószaporításnak venné sok olvasónk a különben jól megírt cikket. Ezért nem közöljük. Lapunk minden héten pontosan megjelenik s a megszállott területre kéthetenként küldetik. Mi a pályázatok határidejét önkényüleg nem toihatjuk ki; a meghirdetöket azonban már kérjük, hogy tekintettel a forgalmi nehézségekre, a pályázati határidőket lehetőleg messzire tűzzék ki.

Pályázat nőtanári állásra.

Nagyszalonta város Arany János polgári leányiskolájánál két rendes nőtanári állásra pályázatot hirdetek. Pályázhatnak a nyelv- és történettudományi és a természettudományi szakból képesített polgári iskolai, esetleg basonló szakból képesített középiskolai tanárnők. Német nyelvből vagy mellékszakból is képesítettek előnyben részesülnek. Javadalmazás a törvényszerű fizetés és a ma szokásos pótlékok. Az állás azonnal elfoglalandó. Megfelelő képesítésű pályázó hiányában hosszabb gyakorlattal bíró elemi iskolai tanítóknakkal is betöltjük az állásokat.

Nagyszalonta, 1919 szeptember 2.

H. Fekete Péter,
igazgató.

CENZURAT DE SUBLOCOTENENTUL HORIA.